FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT DÁMASO RUIZ-JARABO COLOMER

föredraget den 19 mars 2002 [1]

1. Europeiska gemenskapernas kommission har i detta mål yrkat fastställelse av att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 92/51/EEG av den 18 juni 1992 om en andra generell ordning för erkännande av behörighetsgivande högre utbildning, en ordning som kompletterar den som föreskrivs i direktiv 89/48/EEG, [2] genom att bibehålla artikel 12 första stycket i lag nr 81 av den 8 mars 1991 med yrkesbestämmelser för skidinstruktörer och bergsguider. [3]

2. Enligt nämnda bestämmelse skall principen om ömsesidig behandling tillämpas i Italien på medborgare från övriga medlemsstater i Europeiska unionen, som utövar yrket som skidinstruktör. [4]

3. Något sådant krav återfinns inte i direktiv 92/51, där det i artikel 3 a endast krävs att sökanden innehar ett examensbevis som erhållits i en annan medlemsstat för att få utöva yrket. [5] För den europeiska lagstiftaren är en medborgare inom gemenskapen som i sitt hemland uppfyller samtliga krav för att utöva en yrkesaktivitet, också behörig att utöva denna aktivitet i en annan medlemsstat, vilket kommissionen har påpekat.

4. Kravet att gemenskapens medlemsstater skall uppfylla sina skyldigheter enligt fördraget och sekundärrätten kan inte heller omfattas av ett villkor om ömsesidighet. [6]

1 — Originalspråk: spanska.

2 — EGT L 209, s. 25.

3 — GURI nr 64 av den 16 mars 1991, s. 3.

4 — Bestämmelsen har följande innehåll: "Varje region skall inom sitt område reglera yrkesverksamhet som bedrivs av utländska skidinstruktörer som inte är registrerade i de regionala yrkesregistren. Tillstånd att bedriva sådan verksamhet kräver erkännande... av yrkestitlarnas lika värde *och av ömsesidigheten* (min kursivering)."

5 — I artikel 3 a i direktiv 92/51 föreskrivs följande: "Med förbehåll för tillämpningen av direktiv 89/48/EEG får den behöriga myndigheten i en värdmedlemsstat inte med hänvisning till otillräckliga kvalifikationer vägra att ge en medborgare i en annan medlemsstat tillstånd att på samma villkor som gäller för de egna medborgarna utöva ett yrke, för vilket det enligt värdmedlemsstatens lagstiftning krävs innehav av ett sådant examensbevis som föreskrivs i detta direktiv, eller i direktiv 89/48/EEG, i följande fall: a) om sökanden innehar ett examensbevis såsom det definieras i detta direktiv eller i direktiv 89/48/EEG, som krävs i en annan medlemsstat för att påbörja eller utöva nämnda yrke i landet och detta examensbevis erhållits i en medlemsstat."

6 — Se särskilt dom av den 11 januari 1990 i mål C-38/89, Blanguernon, REG 1990, s. I-83), punkt 7, och av den 29 mars 2001 i mål C-163/99, Portugal mot kommissionen (REG 2001, s. I-2613), punkt 22.

5. I detta avseende är det följaktligen uppenbart att den interna italienska rättsordningen strider mot gemenskapsrätten.

6. Den italienska regeringen har erkänt att situationen var oförändrad såväl den dag då fristen i det motiverade yttrandet löpte ut [7] som när svaromålet formulerades, utom vad avser regionen Venetien. [8] Den italienska regeringen har dock uppgivit att den är i färd med att utarbeta ett lagförslag vars artikel 15 kommer att ge artikel 12 i lag nr 81 en ny lydelse, och ömsesidighetsrekvisitet kommer därmed att utmönstras ur denna artikel. Denna upplysning saknar relevans för detta förfarande.

7. Det har inte heller någon betydelse att de italienska myndigheterna aldrig har tillämpat artikel 12 i lag nr 81, eftersom den nationella lagstiftningens oförenlighet med gemenskapsrätten endast kan avhjälpas slutgiltigt genom att tvingande nationella bestämmelser antas, och dessa skall ha samma rättsliga dignitet som de bestämmelser som skall ändras. [9]

8. Av vad som anförts ovan följer att Republiken Italien har gjort sig skyldig till det fördragsbrott som den anklagats för, varför talan skall bifallas.

9. Den medlemsstat som är svarande i detta mål skall enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. [10]

7 — Vid vilken tidpunkt domstolen enligt rättspraxis skall yttra sig angående frågan huruvida ett fördragsbrott föreligger eller ej (se särskilt dom av den 25 november 1999 i mål C-96/98, kommissionen mot Frankrike (REG 1999, s. I-8531), punkt 19, och av den 12 december 2000 i mål C-435/99, kommissionen mot Portugal (REG 2000, s. I-11179), punkt 16.

8 — Genom ändring av en regionallag i januari 2000 upphävdes villkoret om ömsesidighet för utövande av yrket som skidinstruktör.

9 — Se exempelvis dom av den 9 mars 2000 i mål C-358/98, kommissionen mot Italien (REG 2000, s. I-1255), punkt 17.

10 — Omarbetad text offentliggjord i EGT C 34, 2001, s. 1.

Förslag till avgörande

10. Jag föreslår således att domstolen skall bifalla talan och därvid

1) fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 92/51/EEG av den 18 juni 1992 om en andra generell ordning för erkännande av behörighetsgivande högre utbildning, en ordning som kompletterar den som föreskrivs i direktiv 89/48/EEG, genom att bibehålla artikel 12 första stycket i lag nr 81 av den 8 mars 1991, som utgör en ramlag med yrkesbestämmelser för skidinstruktörer, med tilläggsbestämmelser för bergsguiders yrkesutövning, och

2) förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.